

לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. אמר ליה רבי אלעזר, וזה בלבן כתיב (בראשית ל כ) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלעך, אם כן אממי אערב בה, אמר בריה הכא רזא עלאה, דלוּמָנִין שׁוֹשָׁנָה אֲשֶׁר פְּתַחַת בֵּין קֹצִים, והכא רזא דגָלְגָולָא, אמר ליה ידענא, ועם כל דא בריה, אף על גב דאתמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בר נש צרייך למנדע כלל ואפילו חרשין, כמה דאוקמוهو מאירי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט). אבל אתה למד להבין ולהורות.

ובגין דא תנועין דעורך, אית תנועה דסליק ברבי"ע, ואחיזי דחוובא דיליה פלייא לעילא בעלמא דאתמי, ואית תנועה דנחהית לה בתבי"ר בשברים, ואחיזי דחוובא דיליה נחית לתטא בעלמא דין, למחרוי ליה תבירו בגיניה, וכל אלין סימניין איהי אחיזי בארכא, גבונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה יח) אשר קירך בדרכך, דסטרין אחרנין אינון כלסטים דנטקין בארכין, ובגין דא עורבין חילא דלהון בארכין.

ואינון דמזההון תליא בשבת^י, אינון עציבין, ואינון דוחקין רגלי שכינטא בגלותא, דבזמנא דאלין אתחפשטי בעלמא, אתمر ברגלי שכינטא וייסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לו), אתכנית לגביה זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובгин דא ויישפון ישראל בטח בקד עין יעקב (דברים לג כה), דלא זוית שכינטא מיניהו בגלותא, בגין דלית בהו פטולא, ושבתאי^י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותנינא בית הסהר, דאסירין מלכא אסירין תפון בגלותא, ואיננו דוחקין שכינטא ויישראל (נ"א שעטה לשישראל) בגלותא, ובשפלה ראש ישראל אינון שפלין לתטא, ומיהאי כבבא ייתי בפנא ועונייתא ליישראל, ומאן דבעי לאסתمرا מניה, צרייך לשינוי שמייה ולשינויי אתריה ולשינויי עובדי, ורק איהו שניי מקום שניי השם ושינוי מעשה, וזה אוקמוهو הэн כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כת).

שערא חורא ועינוי חורין ואנפוי חורין וגופא חורא, אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטרא דימנא, מסטרא דרחימוי דאייהו אהבת עולם אנכתי על כן משכתייך מסדר (ירמיה לא ב). שערא חורא ועינוי חורין ואנפין חורין וגופא חורא, דלית ביה גמילות חסדים ברחימוי דאהבה, הא הוא רמאי מסטרא דלבן הארמי, אסתמר מניה, בהרת לבנה היא, ולילית היא בהרת לבנה או כמא סומקא ירוזא, הרא הוא דכתיב (ויקרא יג ד) ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור, בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה, תריין (דף קכח

ע"א) גוונין תניגין אינון ירבק או אדמדם, כלחו מתחפכין עינוי בכעסא לחוררו ואוקמו וסומקו וירוקא, וכל דא במא אשטמודע, דלית בר נש דלא אתכלילן ביה אלין ארבע גוונין, אלא הוה גוון דשליט על כלחו אחרניין, ביה אתקרי, וביה אשטמודע לאתקרי חור או אוכם או סומק או י록, ואلين ארבע גוונין בישין אינון ארבע קליפין דאגוזא, תהו ובחו וחשך ותהום, ואلين אינון (דברים ח ט) נחש שurf ועקרב ואצמאן, נחש גוון חור בהרת לבנה, שurf ועקרב, אדמדם שurf, או ירבק עקרב, ואצמאן שחורה, אלין אינון ארבע גוונין דאסא דגיהנום.

ואחתא בישא מפמן קא אתייא, עליה אתמר (ויקרא יד מה) ונמצאת הבית אַבְנֵי וְאַתְּ עַצְיוֹ בְּעִנְיוֹתָא, דְּלֹא אֲשַׁתָּאֶר בְּבִיתָא, וּבְגִין דָא חֲכֹמוֹת בְּנִים בְּנְתָה בִּיתָה, וְאַוְלָת בִּידִיכָה תְּחִרְסָנוּ (משל יד א), אלין אינון ארבע גוונין דאסא דגיהנום, דמסטקלקי בעיניין באנפין בשערא, ומאן אמר מסטקלקי, ממירה אוכמא דטהול, וממירה סומקא דכבד, וממירה י록א דמירה, וממירה חורא דרייה, אלין אינון ארבע גוונין חשובין דמלאכי הקלה, וכלחו כלילן בלילית סמ' המיות, מאדי"ם איהו בمراה אדימה למשפה דמא, ואיהו מפת חרב וחרג ואבדן.

זהבי שכינטא אשטמודעת באربع גוונין שפירין נהירין, גוון חור מטרא דחסד, סומק מטרא דגבורה, י록 מטרא דעמורא דאמצעיתא, אוכם מטרא דאימא עלאה, דאתמר בה (משל א ח) שמע בני מוסר איביך ולא לטוש תורה אמא, ואתמר בה (שיר א ח) שחורה אני וגאותה, אימא תתה נטילת גוון מאימא עלאה, שוקא ימינה נטיל גוון מדרועא ימינה, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נعمות בימינך נצח, שוקא שמאלא נטיל גוון מדרועא שמאלא, אותן ברית נטיל גוון מגופא, עמורא דאמצעיתא נטיל חכמה, אדם דרכיב על פלא, עליה אתמר (קהלת ח א) חכמת אדם פאר פניו, ועליה אתמר (תהלים קד כד) יהו"ה כלם בחכמה עשית, כתר עלאה איהו סתים לא אשטמודע ביה גוון כל לעילא, ובעמודה דאמצעיתא אחוי כל גוונין.

הא הכא רזא דשערא, דביה אשטמודען אנשי חיל בגוון חור, יראי אלהי"ם בגוון סומק, אנשי אמת בגוון י록, שנאי בצע בגוון אוכם, ארבע אתוון מהלבשין באربع גוונין אלין, י' בגוון חור, ה' בגוון סומק, ר' בגוון י록, ה' בגוון אוכם, האי שמא איהו דركים גוונין בכל אמר, ואיהו דציר שרטוטין במחאה, בגוונא דא יהו"ה, ואינון ארבע רשיימין דشرطוטין, דאין עמק רום ועמק תהת ועמק מזרח ועמק